

men derved betegner man ingen Steder, at disse Poster ere at opfatte som kalkulatoriske; tværtimod, de ere ligeaa fuldt bindende som de andre Poster paa Finantsloven; at det skulde være anderledes overfor Theatret, fornaar jeg ligeaa lidt som Statsrevisionen at fatte, navnlig efter den Tid, da Theaterbudgettet blev opført som en integrerende Del af det hele Finantsystem, altsaa med samme bindende Karakter for alle de enkelte Poster. Den høitærede Minister søgte da at møde med en reel Motivering af, at disse Overskridelser havde fundet Sted, idet han oplyste, at disse Overskridelser vare saadanne, at de indbragte Theatret en Indtægt, at der altsaa var tjent godt paa disse Overskridelser, og han kaldte dem derfor fornuftige Overskridelser; ja, det er meget muligt, at det er fornuftige Overskridelser; men Uenigheden mellem den høitærede Minister og os er kun den, at han vil være ene om at bestemme, hvad der er fornuftige Overskridelser, medens vi antage, at derom skal ogsaa Rigsdagen efter den hele Text, efter Finantslovens hele Postering, være medbestemmende, den skal ogsaa have et Ord med at sige om, hvad der er fornuftige Overskridelser og hvad ikke. Den høitærede Minister vil saa strax dertil sige, at Rigsdagen kan ikke bedømme, om Opførelsen af det og det Stykke, Anskaffelsen af de og de Dekorationer, er fornuftig eller ikke. Det er en gammel Strid. Jeg kan erindre, at for 10 Aar siden blev det gjort gjældende her, at Rigsdagen bør skræve sig al Indflydelse paa Theatrets Budget, fordi den ikke kan bestemme, om der skal klippes Noget af den eller den Dekoration, eller hvorledes den skal være. Jeg erindrer nok, at dengang dreiede hele Diskussionen sig om, hvorvidt Theaterbudgettet som Helhed burde være bindende eller ikke; men efterat det udtrykkelig i 1878 er blevet slaaet fast, at Theaterbudgettet er optaget paa Finantsloven som et ligeaa gyldigt og bindende Led som nogen anden Del af Budgettet, kunne disse Betragtninger ikke længer fremføres, saa er det bindende, og saa maa Ministeren staffe Enighed tilveie om, hvad der er fornuftige Overskridelser og hvad ikke. Jeg fortaar nu forøvrigt ikke den høitærede Ministers store Sver for at opretholde sin Opsættelse; i og for sig dreier det sig kun om, hvorvidt en Overskridelse skal søges bevilget paa en Tillægsbevilling eller ikke. Naar det er en fornuftig Overskridelse, tvivler jeg ikke om, at den høitærede Minister ogsaa vil kunne gjøre Rigsdagen det begribeligt. Jeg skal erkjende, at den høitærede Minister resolut indrømmede, at Uddelingen af Reiseunderstøttelser til forskjellige Forfattere ikke var rigtig, og at det herefter ikke

skulde ske. Han hævdede imidlertid Administrationens Besvielse til at anvende Reiseudgifter for Theaterchefen, og jeg skal dertil sige, at jeg næsten skulde være tilbøielig til at tro, at derom vilde der ikke være bleven nogen Meningsulighed, naar det ikke havde været den høitærede Minister selv, som havde betegnet disse Reiseudgifter som Reiseunderstøttelser, saa jeg henstillir ganske, hvorvidt disse Udgifter kunne komme ind under en eller anden Post, selvfølgelig indenfor Postens bevilgede Ramme, og ikke faae Plads blandt Overskridelserne. Jeg tror hermed at have svaret paa det Bæsentlige af, hvad der er blevet fremsat, saa jeg skal indskrænke mig hertil.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Gstrup): Den ærede Ordfører vil ikke indrømme Rigtigheden af, hvad jeg fremførte for, om, at jeg maatte have al Grund til at tro, at Finantsudvalget havde erkjendt ikke blot Nødvendigheden af de meget omtalte Skovfogedboliger, men ogsaa Rigtigheden af, at de opførtes paa den Maade, som forelaa for Finantsudvalget ved Beregninger, Planer o. s. v. Men jeg formener fremdeles, at den ærede Ordfører ikke har Ret heri. Den ene af disse Boliger blev begjært ved en Skrivelse fra mig til Finantsudvalget, hvori jeg anmodede det om at stille et Vædringsforslag til Finantsloven om, at der maatte blive bevilget 10,167 Kr. til Opførelse af en Opsynsmandsbolig i Kongelunden. Derom udtalte saa Finantsudvalget, at „Udvalget antager, at den i ovenangførte Skrivelse nævnte Opsynsmandsbolig vilde kunne opføres for et ikke lidet mindre Beløb“, og stillede derfor et Underændringsforslag. Senere blev det udtrykkelig nævnt, at det var ved Licitation, at det skulde ske. Da Sagen kom til Behandling i Thinget, udtalte jeg om dette Spørgsmaal, at naar disse Vædringsforslag om Nedførelse af Summerne vare stillede, saa forment jeg, at Udvalget havde erkjendt Rigtigheden af, at der tilveiebragtes saadanne Boliger, men mente, at det skulde kunne gøres for et mindre Beløb, nemlig de angførte Poster, og saa skulde jeg selvfølgelig til det Yderste bestræbe mig for at tilveiebringe Boligerne for denne Sum. Mig bekjendt, har der ikke været Tale om, at Besparelsen skulde tilveiebringes ved at gjøre disse Boliger ringere enten i Omfang eller i Kvalitet, og den ærede Ordfører gaar ud fra en urigtig Forudsætning, naar han mener, at det skulde være en større eller bedre Bolig, der her var foreslaaet, end de sædvanlige. Det er ikke Tilfældet, men det er ikke lykkes at faae en